

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 18.3.2015 **t a k t o :**

K odvolání obžalovaného **L** ■■■■ **R** ■■■■ se podle § 257 odst. 1 písm. d) trestního řádu **ruší** rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 19.11.2014 č.j. 7 T 54/2014-138 a podle § 307 odst. 1 trestního řádu **se podmíněně zastavuje trestní stíhání** obžalovaného

L ■■■■ **R** ■■■■,
nar. ■■■■ v ■■■■, trvale bytem ■■■■,

pro skutek popsáný v obžalobě státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Chebu ze dne 7.4.2014 sp.zn. 3 ZT 22/2014, právně kvalifikovaný jako pokračující přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a spočívající v tom, že v přesně nezjištěné době od 15. března 2011 do 6. ledna 2012 jako obsluha a odpovědný vedoucí pobočky sázkové kanceláře společnosti Fortuna Game a.s., IČ: 43003575, se sídlem Vodičkova 699/30, Praha 1, umístěné v restauraci Elektra, na adrese Lužická 8, Mariánské Lázně, okres Cheb, provozované na základě podnájemní smlouvy a smlouvy o spolupráci uzavřené dne 24.11.2010 mezi podnikatelem J ■■■■ Š ■■■■, nar. ■■■■, bytem ■■■■, IČ: ■■■■, na jedné straně a společností Fortuna Game a.s. se sídlem Vodičkova 699/30, Praha 1, na straně druhé, kdy na základě smlouvy o spolupráci pan J ■■■■ Š ■■■■ zajišťoval pro společnost Fortuna Game a.s. provoz pobočky sázkové kanceláře, kdy veškerá finanční hotovost vyplývající z uzavírání sázek byla ve výlučném vlastnictví společnosti Fortuna Game a.s., s čímž byl obviněný řádně srozuměn, si úmyslně ponechal finanční prostředky za uzavírané sázky a v rozporu s uzavřenou smlouvou je řádně neodvedl, přičemž kontrolou finanční hotovosti na pobočce dne 12.7.2011 byl zjištěn schodek na finanční hotovosti ve výši 78.473,- Kč a při následující kontrole uskutečněné dne 6.1.2012 byl zjištěn další schodek na finanční hotovosti ve výši 126.571,- Kč, čímž poškozené společnosti Fortuna Game a.s., IČ: 43003575, se sídlem Vodičkova 699/30, Praha 1, způsobil škodu v celkové výši 205.044,- Kč.

Podle § 307 odst. 3 trestního řádu se stanoví **zkušební doba** v trvání **jednoho(1) roku**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný **L** ■■■■ **R** ■■■■ uznán vinným jednáním popsáným obdobně jako ve shora citované obžalobě. Rozdíl znění skutkových vět spočíval ve vymezení období páchání trestné činnosti (v rozsudku je toto období stanoveno od června 2011 do 1. prosince 2011) a v tom, že rozsudek v závěru skutkové věty uvádí důvody, pro které byla škoda vymáhána na J ■■■■ Š ■■■■.

Okresní soud toto jednání obžalovaného právně kvalifikoval jako pokračující přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a uložil mu trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 15 měsíců.

Dále mu uložil, aby podle svých sil a možností nahradil škodu, kterou svým jednáním způsobil (§ 82 odst. 2 trestního zákoníku).

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce včasné odvolání, ve kterém nijak nerozporuje skutková zjištění okresního soudu. Uvádí však důvody, pro které má za to, že okresní soud měl postupovat dle § 307 trestního řádu. Rozhodnutí okresního soudu považuje za překvapivé, neboť podmínky pro postup dle § 307 trestního řádu byly splněny a obžalovaný tento postup navrhoval. Poukazuje v té souvislosti na své doznání a na skutečnost, že činí kroky k úhradě způsobené škody. Obžalovaný skutek spáchal pod vlivem finančních problémů na pracovišti, které sám nezpůsobil. Lze tak dovodit, že jednal pod tlakem závislosti nebo podřízenosti, což je třeba považovat za polehčující okolnost. Za další polehčující okolnosti je nutno považovat to, že spáchal přečin poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých, přečinu upřímně litoval a vedl před jeho spácháním řádný život. Následně obhajoba dovozuje splnění podmínek pro to, aby krajský soud dle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil napadený rozsudek, sám rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání, stanovil zkušební dobu v délce 2 let a uložil obžalovanému, aby nahradil způsobenou škodu. Po nařízení veřejného zasedání obžalovaný doložil, že uhradil částku 30.586,- Kč na účet soudní exekutorky JUDr. Elfmarkové, čímž byl doplacen zůstatek vymáhané částky a exekuce poté následně dle jeho tvrzení byla ukončena. Navrhl, aby krajský soud k ověření tohoto tvrzení vyžádal zprávu od příslušné exekutorky.

Státní zástupkyně přítomná ve veřejném zasedání shrnula okolnosti dané trestní věcí a zdůraznila, že od doby rozhodnutí okresního soudu došlo k podstatné změně spočívající v úhradě celé způsobené škody. Navrhla, aby krajský soud vyhověl odvolání obžalovaného.

Krajský soud v Plzni přezkoumal napadený rozsudek a jemu předcházející postup řízení v rozsahu a způsobem, který mu ukládá § 254 trestního řádu. V tomto konkrétním případě přezkoumával rozsudek ve všech výrocích. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Krajský soud dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, se okresní soud nedopustil pochybení, které by bylo důvodem pro zrušení rozsudku postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. V průběhu hlavního líčení provedl dokazování bez procesních vad a v dostatečném rozsahu tak, aby mohl učinit správné skutkové i právní závěry. Na podkladě provedených důkazů správně dospěl k závěru, že se obviněný dopustil jednání, pro které je stíhán. Doznání obviněného je v souladu s dalšími ve spise založenými důkazy. Za správný lze označit i závěr okresního soudu, že jednání, které je popsáno ve výroku rozsudku, lze podřadit pod skutkovou podstatu přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 trestního zákoníku.

V nyní projednávané věci je vedeno řízení o přečinu. Tato skutečnost umožňuje úvahu o případném užití ustanovení § 307 odst. 1 trestního řádu, jehož aplikaci navrhoval obviněný a vyslovil s takovým postupem souhlas. Podmínky, za kterých lze podmíněně zastavit trestní stíhání, jsou stanoveny v § 307 odst. 1 trestního řádu. Obžalovaný se ke stíhané trestné činnosti a okolnostem jejího spáchání doznal a souhlasil s podmíněným zastavením trestního stíhání. Další podmínkou pro podmíněné zastavení trestního stíhání je, že vzhledem k osobě obžalovaného, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující. Krajský soud si je vědom, že podmíněně

zastavení trestního stíhání není obligatorní ani za situace, kdy jsou splněny všechny podmínky dané v citovaném ustanovení. Je si vědom i toho, že by mělo být zejména na soudu prvního stupně, aby posoudil, zda tyto podmínky považuje za splněné či nikoli. Obžalovaný v průběhu trestního řízení navrhoval postup dle § 307 odst. 1 trestního řádu a okresní soud velice podrobně a dle názoru krajského soudu k datu svého rozhodnutí věcně správně zdůvodňuje, proč k takovému postupu nepřistoupil. Krajský soud se s jeho úvahami ztotožňuje a v této části na ně odkazuje. Na rozdíl od obhajoby se nedomnívá, že by rozhodnutí okresního soudu bylo překvapivé. Ve shodě s okresním soudem má za to, že není jeho povinností předem stranám sdělovat, jaké meritorní rozhodnutí ve věci hodlá vydat. Za překvapivé nelze bez dalšího označit rozhodnutí, které neodpovídá právnímu názoru obžalovaného na danou věc. Důvody, pro které lze rozhodnutí označit za překvapivé, jsou obsáhle rozebírány judikaturou. V nyní posuzovaném případě k vyhlášení překvapivého rozhodnutí nedošlo. S ohledem na průběh trestního řízení, výsledky dokazování, jakož i s ohledem na platnou právní úpravu strany musely počítat s tím, že jednou z možností rozhodnutí v dané věci je vyhlášení odsuzujícího rozsudku.

Stěžejním důvodem, který vedl krajský soud k vyhovění podanému odvolání, je skutečnost, že od data rozhodnutí okresním soudem došlo k zásadní změně situace. Změna spočívá v tom, že byla uhrazena celá částka způsobené škody a na její úhradě se významně podílel obžalovaný. Přehlédnout nelze ani dobu, která uplynula od spáchání nyní stíhané trestné činnosti, v níž obžalovaný žil řádným životem, resp. ze spisu nejsou patrné žádné signály o opaku. Obžalovaný se jednání, které naplňuje skutkovou podstatu trestného činu, dopustil poprvé, k jeho osobě nebyly zjištěny žádné negativní poznatky. Obžalovaný tak svým předchozím životem dal najevo, že nyní stíhané jednání je excesem z jinak řádného života. Je zřejmé, že si škodlivost svého jednání uvědomuje a nezříká se své povinnosti uhradit způsobenou škodu, což před rozhodnutím krajského soudu v celém rozsahu učinil (potvrzeno vyjádřením poškozené společnosti i soudní exekutorky). S přihlédnutím ke všem zde uvedeným skutečnostem dospěl krajský soud k závěru, že v současné době je namíste vyhovět návrhu obžalovaného na podmíněné zastavení trestního stíhání. Zrušil proto napadený rozsudek a rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání.

Obžalovanému stanovil zkušební dobu v trvání 1 roku (zákonné rozpětí je 6 měsíců až 2 roky). Takto stanovená doba odpovídá konkrétním okolnostem spáchání nyní stíhaného jednání i skutečnostem zjištěným k osobě obžalovaného.

Závěrem pro úplnost krajský soud poučuje obžalovaného, že je jeho povinností žít ve zkušební době řádný život. V opačném případě by byly splněny podmínky pro rozhodnutí o tom, že se neosvědčil a v trestním stíhání se pokračuje (blíže viz § 308 trestního řádu).

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení

rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 18.3.2015

Mgr. František Pokorný, v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Zdeňka Šebková, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Pavčina Hálová